

זהו סיפורו האישי של הצעיר שהפך שם דבר בעולם: בנו של האסיר המפורסם ביותר בארגנטינה שהפך בעצמו אסיר בישראל ביגלל סרובו לשרת בלבנון

בנו: אני גא מאוד בכני. הוא יושב בכלא מאותה הסיבה שישבתי אני: המאבק למען זכויות האדם."

"אבא היה אותוריטה"

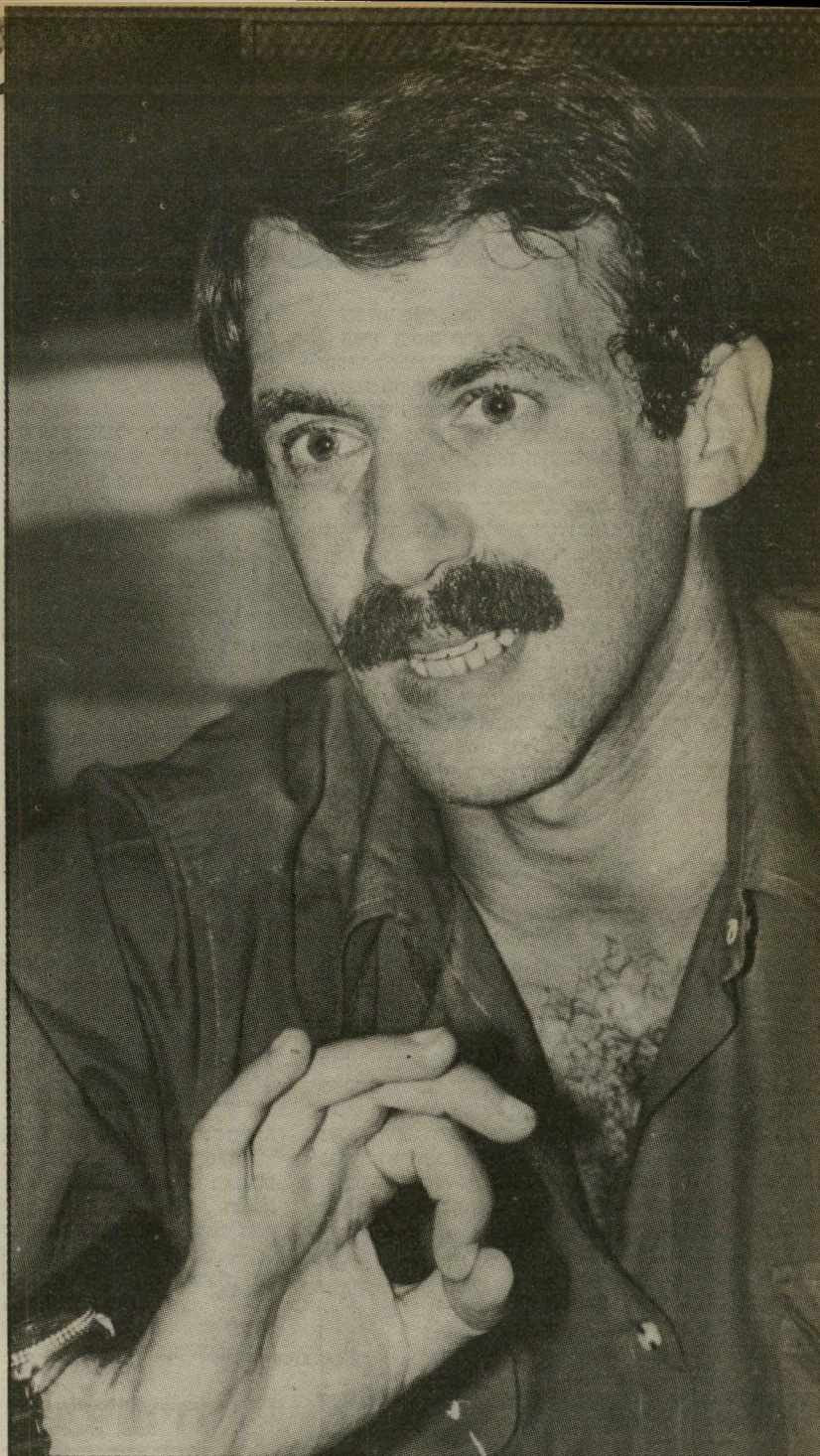
דני טימרמן נולד לפני 31 שנים בכאנוסאיירס, כבן בכור למישפחה יהודית עשירה. הוא גבר בעל שיער חום כהיר ושפם, ומוג לטיני. אמו היא בת לאחת המישפחות הוותיקות בקהילה היהודית בארגנטינה. סביבתה של אמו, מרקוס סטופאל, היגר לארגנטינה מליטא במאה שעברה. הוא היה אדם אמיד, שקנה ארמות במקומות נידחים, וגידל שם כותנה. בעיר מארצ'יקיטה יש רחוב הקרוי על שמו. אביו של דני, לעומת זאת, הוא בן למישפחה ענייה מאוד, שהיגר מאוקראינה ב-1928. יעקב טימרמן החל את הקריירה שלו כעיתונאי צעיר באחד העיתונים, ועלה במהירות מטיאורית לצמרת העיתונות בארגנטינה. הוא קודם למשרת עורך, ואחר כך קנה שבועון קטן, פרמיירה פלאנה (עמוד ראשי), הפך אותו לשבועון הפוליטי של ארגנטינה, והגדיל את תפוצתו ל-70,000 עותקים. בשלב מאוחר יותר מכר את השבועון וייסד את היומן לה'אופיניון (ההשקפה), יומן בעל תפוצה של 100 אלף עותקים. לה'אופיניון היה עיתון ליברלי אינטלקטואלי, מעוז הארץ של ארגנטינה.

הערבית ושמוצמדת אליה תמונתו של האדם הנושא אותה. אל המחוסם הגיע רכב לבנוני, ובין הנוסעים בו היה נער כבן 13, שכידו לא היתה כל תעודה. החיילים הוציאו את הנער המבוהל מהרכב. הם קראו לקצין שלהם. הקצין החליט לעצור את הנער, למרות שהיה לו ברור מה פירוש "חקירה בצור". הוא ידע שבמימשל בצור לא יושבים החוקרים הג'נטלמניים של הסקוטלנדי יארד.

דני טימרמן התווכח עם הקצין, ודרש ממנו שלא ישלח את הנער למימשל. הוא טען שהנער אינו אשם בדבר. הקצין התלבט בין ההוראות שהיו בידיו ובין ערכיו כיצור-אנוש. לבסוף, ביוזמתו של דני טימרמן, הושגה פשרה: הנער נשאר עם המילואימניקים ומישפחתו נסעה במכונית בחזרה, כדי להביא עברו תעודה.

"השיטה היתה להכניס לכלא אשמים ולא אשמים בחדר". סיפר השבוע דני טימרמן, שהמעמד עדיין טרי בזיכרונו למרות החודשים הארוכים שחלפו מאז. הכוונה היתה להפחיד את האוכלוסיה האזרחית ולגרור לה לחיות בחדרה מתמדת. זו שיטה נאצית. גם בארגנטינה הם עשו את זה."

כמה ימים אחרי אותו אירוע יצא דני לחופשה קצרה. עם תום החופשה נסע לחיפה, לקצין הקישור של יחידתו, והודיע לו שאינו מוכן להמשיך את שירות המילואים בלבנון. אני רוצה לעשות לאזרחים שם מה שהצבא



סיפורו טימרמן הצעיר

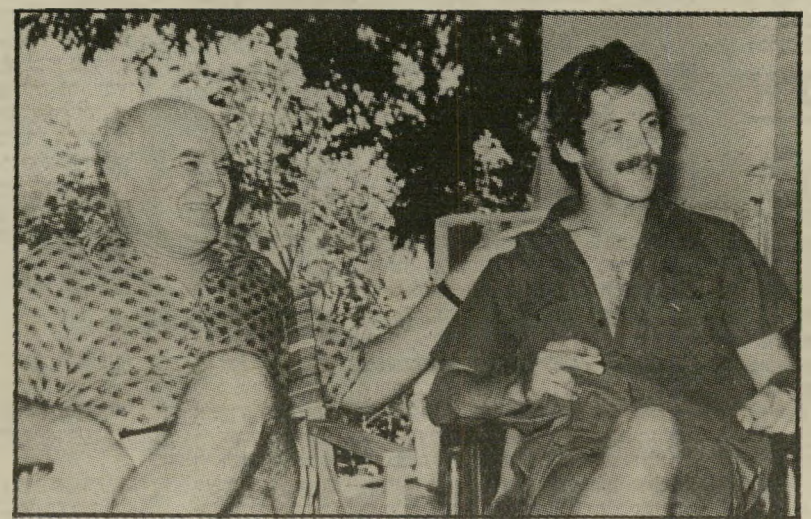
העיצוב הגרפי שלו היה מיוחד ומקורי: טקסט ללא תצלומים. בליווי כמה איורים אמנותיים. הסיגנון הזה הופך מאז בעולם הלטיני, וזוכה כיום להצלחה במקסיקו, בונצואלה ובספרד.

הארגנטיני עשה למישפחתו, הוא הסביר. דני נשפט ל-28 ימי מאסר. אביו, יעקב טימרמן, אמר לעשרות העיתונאים שהתקשרו אליו מכל רחבי העולם כדי לשמוע את תגובתו על מעצרו של

נוכחות של צה"ל. ההוראות שקיבלו היו לעצור כל אדם אשר אין בידו תעודה כלשהי ולשלוח אותו לחקירה במימשל בצור. תעודה כלשהי, נאמר לחיילים, היא כל פיסת נייר הכתובה בשפה

חידה של חיילי מילואים עמדה ליד מחסום לביקורת דרכים שאותו הציבה באיזור העיר צור. היה זה שבוע אחרי הטבח בצברה ובשאתילא.

יעקב טימרמן הכיר את אשתו, רישה, בקן השומר-הצעיר בעיר הולדתה, קורדובה, כשהגיע לעיר כדי להרצות בקן השומר-הצעיר על התנועה הציונית. לבני הזוג נולדו, כמו באגדות, 3 בנים: דני, הקטור ואורי. הקטור הוא כיום בן 30, חי בארצות-הברית, ועובד כיועץ בחברה ליחסים בינלאומיים. הקטור היה בארץ כמה חודשים, אבל לא נקלט. בארצות-הברית הוא פעיל באירגונים למען זכויות האדם.



אורי — בן 22, היה ממקימי אגודת הסטודנטים אלטרנטיבה באוניברסיטת תל-אביב. כיום הוא לומד יחסים בינלאומיים לתואר שני באוניברסיטת קולומביה, ארצות-הברית.

האחים טימרמן היו ילדים פירחים. בשכונת הווילות בכאנוסאיירס, שם התגוררו, היו נוהגים להתחבא על עץ ולירות באקדח-אוויר, שרכשו ללא ידיעתו של אביהם, כתרסיס הבתים הסמוכים.

הכף המיוחד שלהם היה לעשות את זה בשעת הסיסטה של ימי ראשון. דני מחייך בממזירות כשהוא נזכר בכך. הבית שלנו היה בית פטריארכלי, הוא אומר במהירות וכמיכטא

דני עם אביו, יעקב טימרמן. היו ימים שרציתי לבכות

בין החיילים היה אישה-מילואים דני טימרמן, בנו של העיתונאי יעקב טימרמן. דני שגא את העבודה שהוטלה עליו. הוא נזכר במחסומי-הדרכים שהציבו שילטונות החונטה הצבאית הנארצינית בארץ מולדתו, ארגנטינה. הוא לא

”החלום שחלמתי בארגנטינה איננו קיים פה. חלומות, כנראה, אינם קיימים”

יכול היה לשכוח את התקופה שבה נעצר אביו ולמישפחה לא היה כל מידע אם הוא עדיין בין החיים.

מטרת המחוסם, נאמר לחיילים, היא הפגנת